dosar nr. 5r-2818/2025
4-25071345-12-5r-21052025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

03 octombrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanţa de judecată în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecător Tatiana Bivol
Grefier Corina Badiu
În lipsa:
Avocatului petiţionarului Sergiu Brînză
Petiţionarului Izman Veaceslav
Agentului constatator Mihaela Morari

examinând în şedinţă judiciară publică, contestaţia depusă de către avocatul Sergiu Brînză în interesele lui Izman Veaceslav, împotriva procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare seria/nr. MAI06 499047 din 11 aprilie 2025 în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional,

a c o n s t a t a t :

1. La 11 aprilie 2025, de către agentul constatator Morari Mihaela a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 499047 în privinţa lui Izaman Veaceslav, pentru faptul că: timpul săvârşirii: *ianuarie 2024-octombrie 2024*, locul săvărşirii: *mun.Chişinău*, fapta contravenţională: *cet.Izman Veaceslav a pretins să primească mijloace băneşti ce nu i se cuvin prin intermediul aplicaţiei PSB, pentru exercitarea/neexercitarea dreptului electoral la referendum ai alegerilor din toamna anului 2024.*

2. Astfel, de către agentul constatator, acţiunile lui Izman Veaceslav au fost calificate în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul Contravenţional, fiind sancţionată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale (ceea ce constituie 25 000 lei).

3. În acest sens, la 29 aprilie 2025, Izman Veaceslav nefiind de acord cu procesul verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare din 11 aprilie 2025, prin intermediul avocatului ales Sergiu Brînză a depus o contestaţie prin care a solicitat admiterea integral a contestaţiei, anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare seria/nr. MAI06 499047 din 11 aprilie 2025, precum şi încetarea procesului contravenţional potrivit deziderentelor stipulate la art.461din Codul contravenţional.

4. Participanţii la proces avocatul Sergiu Brînză, petiţionarul Izman Veaceslav şi agentul constator Morari Mihaela fiind înştiinţati prin citaţie despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-au prezentat şi nu au informat instanţa despre motivele neprezentării.

5. Conform art. 382 alin. (1)-(2), (4)-(5) din Codul contravenţional citarea este o acţiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională asigură prezentarea persoanei în faţa sa pentru desfăşurarea normală a procesului contravenţional. Citarea se face prin invitaţie scrisă, care se înmînează de către autoritatea competentă sau se expediază prin poştă, prin notă telefonică sau telegrafică, prin telefax, prin poştă electronică sau

prin alt mijloc în cazul în care autoritatea poate dovedi că citaţia a fost primită sau a fost transmisă persoanei citate, dar aceasta a refuzat să o primească. Persoana este obligată să se prezinte la data, ora şi în locul indicate în citaţie. În cazul imposibilităţii de a se prezenta, persoana este obligată să informeze organul respectiv, indicînd motivul, precum şi să convină data şi ora cînd se va putea prezenta.În cazul în care nu anunţă autoritatea despre imposibilitatea de a se prezenta la data, ora şi în locul indicate în citaţie ori în cazul în care nu se prezintă nemotivat, persoana poate fi supusă amenzii judiciare, în conformitate cu art. 201 din Codul de procedură penală, sau aducerii silite. Neprezentarea nemotivată a persoanei nu împiedică examinarea cauzei.

6. Instanţa conducându-se de prevederile art. 455 alin. (2), (3) Cod contravenţional a purces la examinarea cauzei în absenţa acestuia, or, participanţii la proces au fost înştiinţaţi prin citaţie despre locul, data şi ora şedinţei de judecată. Mai mult, informaţia despre şedinţa de judecată este publicată pe portalul instanţelor judecătoreşti, informaţie care este accesibilă şi publică tuturor.

7. De asemenea, instanţa menţionează că în partea ce ţine de citarea tuturor participanţilor, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în *cauza Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31*), or atitudinea reclamanţilor ar echivala cu o renunţare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

8. Instanţa de judecată reţine că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar şi părţi, are loc pentru a permite părţilor, dacă e cazul, să declare recurs (*SC Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 08 ianuarie 2013, § 30*) şi respectiv, instanţele trebuie să întreprindă tot posibilul ca într-un mod rezonabil să citeze părţile şi să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48*).

9. Prin urmare, instanţa de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toţi participanţii în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil.

10. În conformitate cu art. 448 alin. (1), (2) Cod contravenţional contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8). În cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia.

11. Verificând respectarea termenul depunerii contestaţiei de către avocatul Sergiu Brînză în interesele lui Izman Veaceslav, instanţa de judecată fixează că, aceasta este depusă în decursul a 15 zile, or teremnul limită şi anume data de 26 aprilie 2025 a expirat în zi nelucrătoare, astfel următoarea zi lucrătoare fiind data de 29 aprilie 2025, iar în asemenea situaţie prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional, fiind respectate.

12. *Examinând contestaţia înaintată în coroborare cu materialele procesului contravenţional prezentate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată remarcă următoarele:*

13. Potrivit art. 5 alin. (1) Cod Contravenţional nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

14. În conformitate cu art. 7 din Codul Contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea nomelor prezentului cod.

15. Conform art. 10 din Codul contravenţional constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

16. Articolul 8 din Codul Contravenţional stabileşte că, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

17. Prevederile art. 374 alin. (3) Cod contravenţional statuează că procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

18. Potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravenţional autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

19. Conform art. 458 alin. (1) Cod contravenţional examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

20. Contravenţia prevăzută de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune, *se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale.*

21. În şedinţa de judecată s-a stabilit că la 11 aprilie 2025, de către agentul constatator Morari Mihaela a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 499047 în privinţa lui Izman Veaceslav, pentru faptul că: în perioada: *ianuarie 2024-octombrie 2024*, locul săvărşirii: *mun.Chişinău*, fapta contravenţională: *cet.Izaman Veaceslav a pretins să primească mijloace băneşti ce nu i se cuvin prin intermediul aplicaţiei PSB, pentru exercitarea/neexercitarea dreptului electoral la referendum ai alegerilor din toamna anului 2024.*

22. În conformitate cu art. 440 alin. (1)-(1^1) din Codul contravenţional constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. Faptele

contravenţionale pot fi constatate, examinate şi soluţionate de către agentul constatator în scris, pe suport de hârtie sau în formă electronică, ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. Modul de examinare şi de soluţionare a cauzelor contravenţionale în formă electronică sau cu convertirea documentaţiei în format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple, se aprobă de către Guvern.

23. Articolul 425 alin. (1)-(5) din Codul contravenţional menţionează că (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. (4) Nici o probă nu are valoare prestabilită. (5) Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

24. Întru probarea vinovăţiei lui Izmov Veaceslav de către agentul constatator la materialele dosarului a anexat: procesul verbal cu privire la contravenţie din 11 aprilie 2025 (f.d. 11); solicitare (f.d.12); raport din 08 aprilie 2025 (f.d.13); proces-verbal de audiere a contavenientului din 11 aprilie 2025 (f.d. 14); copia încheierii emisă de judecătorul de instrucţie din cadrul Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 01 aprilie 2025 şi mandate judecătoresc (f.d. 15-19); copia încheierii şi mandatului emise de judecătorul de instrucţie din cadrul Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 22 octombrie 2024 (f.d. 20-24); copia ordonanţei emisă de procurorul din Procuratura Anticoruţie din 11 decembrie 2024 (f.d. 25-27).

25. Analizând întregul material probatoriu acumulat şi prezentat în justificarea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie şi raportându-le la cele constatate *supra*, instanţa atestă că contravenientul nu se face vinovat de comiterea contravenţiei ce i se impută.

26. În desfăşurarea acestei poziţii, instanţa notează că, agentul constatator eronat a constatat existenţa faptului contravenţiei în atenţia contravenientului. Or, înscrisurile anexate la procesul-verbal cu privire la contravenţie din 11 aprilie 2025 întocmit în privinţa contravenientului, nu pot fi reţinute de către instanţă ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator.

27. Totodată, instanţa de judecată relevă că acuzarea formulată de agentul constatator nu se întemeiază pe careva probe certe şi concludente, la materialele procesului contravenţional nu au fost anexate careva probe materiale care ar confirma fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, precum că, *Izman Veaceslav în perioada ianuarie 2024-octmbrie 2024 a pretins să primească mijloace băneşti ce nu i se cuvin prin intermediul aplicaţiei PSB pentru exercitarea/neexercitarea dreptului electoral la referendumai alegerilor din toamna anului 2024*.

28. Instanţa de judecată, mai remarcă faptul că agentul constator nu a prezentat probe care să ateste prin ce s-a manifestat scopul de exercitare sau totuşi de neexercitare a votului, atestîndu-se o atitudine neglijentă şi ambiguă din partea agentului constator la întocmirea actului de constatare a contravenţiei.

29. În speţă, existenţa faptei contravenţionale şi eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravenţional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu

rezonabil. Aşa după cum a fost specificat anterior, agentul constatator nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că contravenientul a comis fapta stabilită de art. 47¹ alin. (1) Cod contravenţional.

30. Obiectul material sau imaterial al contravenţiei de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă". Procesul-verbal nu indică în mod clar, concret şi direct: sursa exactă a sumelor băneşti, conţinutul transferului (cu menţiuni sau justificări explicite), modalitatea prin care aceste sume ar fi fost condiţionate de un vot.

31. Latura obiectivă a contravenţiei specificate la art. 47¹ Cod contravenţional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.

32. Modalitatea normativă a acţiunii prejudiciabile de acceptare şi primire a mijloacelor băneşti, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea şi recepţionarea efectivă a mijloacelor băneşti de către făptuitor.

33. Latura subiectivă presupune existenţa intenţiei directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primeşte sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin şi să acţioneze în mod deliberat pentru a condiţiona o acţiune electorală de aceste foloase.

34. Subiectul contravenţiei pe lângă condiţiile generale este calificat adică alegătorul - persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravenţional pentru această faptă, întrucât elementul esenţial îl constituie influenţarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

35. Potrivit art. 375 Cod contravenţional persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

36. În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

37. În speţă s-a constatat că, prin procesul verbal cu privire la contravenţie, încheiat de către agentul constatator, contravenientul a fost sancţionat cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale (25 000 lei) în baza 47¹ alin. (1) Cod contravenţional.

38. În acest context, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia contravenientului. Primirea de bani prin bancă nu este, în sine, o contravenţie decât dacă este însoţită de dovezi privind scopul ilicit electoral.

39. Instanţa mai reţine că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în şedinţa de judecată. Astfel că sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul verbal contravenţional revine agentului statului şi nu poate fi inversată în sensul obligării acuzatului să-şi demonstreze nevinovăţia sa. Or, nevinovăţia se prezumă până în momentul în care este răsturnată în conformitate cu prevederile Codului contravenţional.

40. Respectiv, se constată că agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, contravenientul a comis fapta respectivă, or, instanţei de judecată nu i-au fost prezentate probe concludente şi pertinente care să ateste că, ultimul a pretins şi a primit careva mijloace băneşti. Totodată, faptul pretinselor acţiuni de conexare a telefonului mobil ce aparţine lui Izman Veaceslav, şi anume 2 la număr cu operatorul bancar al Federaţiei Ruse Banca Comercială Promsveazibanc (PSB) expuse în raportul ofiţerului nu probează însăşi intenţia de pretindere, primire şi/sau acceptare a unor mijloace finaciare.

41. În aceeaşi ordine de idei, instanţa reţine că, agentul constator s-a bazat pe presupuneri la emiterea hotărârii contestate, or însăşi pretinderea de primire a mijloacelor băneşti, nu a fost probată prin probe care ar răsturna prezumţia nevinovăţiei, mai mult atât timp nefiind demonstrată intenţia făptuitorului prin intermediul acestei aplicaţii de a primi careva mijloace băneşti anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor. Totodată, nu au fost probate nici acele conexiuni, prein ce s-au manifestat, ce reprezintă şi cum au fost constatate invocate de către agentul constatator prin raportul din 08 aprilie 2025, precum şi lipsa probelor precum că însăşi telefonul mobil al contravenientului deţinea o atare aplicaţie.

42. Într-un sistem de drept bazat pe principiile legalităţii şi garantării drepturilor fundamentale, orice măsură sancţionatorietrebuie să fie susţinută de un probatoriu clar, complet şi convingător. Or, în cauza de faţă, organul constatator nu a administrat probe suficiente care să dovedească fără echivoc faptul că persoana vizată a comis contravenţia de corupere electorală pasivă.

43. Având în vedere aceste considerente, instanţa constată că mterialele cauzei nu întrunesc cerinţele de claritate, precizie şi completitudine necesare pentru a fundamenta o sancţiune contravenţională. Lipsa unor probe certe privind existenţa unei legături directe între transferurile identificate şi exercitarea dreptului de vot sub influenţa unor foloase necuvenite impune anularea sancţiunii applicate, întrucît în materia răspunderii contravenţionale nu poate opera prezumţia de culpabilitate.

44. Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de §2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

45. Sub aspectul temeiniciei procesului verbal de constatare a contravenţiei, analizând întregul material probator administrat în cauză prin prisma prezumţiei de nevinovăţie de care se bucura contravenientul, instanţa a reţinut următoarele.

46. Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală", în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea dacă o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional - potrivit dreptului intern, fapta săvârşită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor şi are aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce priveşte sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv şi punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului şi o măsură de prevenire a săvârşirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

47. Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

48. Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii şi al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie şi prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

49. Totodată, potrivit practicii CEDO, în cauza (*Ozturk vs. Germania*) şi cauza (*Anghel vs. României*) Curtea a statuat că, menţiunile agentului constatator înserate în procesul-verbal cu privire la contravenţie nu constituie prin sine o probă, ci dimpotrivă, acestuia îi revine sarcina de a dovedi temeinicia şi legalitatea procesului-verbal.

50. Conform practicii CEDO (*cauza Ziliberberg contra Moldovei*), la examinarea cauzei administrative urmează să fie respectate toate exigenţele ce derivă din prevederile art. 6 al Convenţiei CEDO, în special dreptul la apărare, dreptul de a prezenta probe, dreptul la o hotărîre motivată din partea organului care s-a expus asupra cazului etc.

51. Cu respectarea principiilor prezumţiei de nevinovăţie şi a egalităţii armelor impuse de exigenţele art. 6 din CEDO, precum şi a principiilor contradictorialităţii şi al dreptului la apărare, s-a dat posibilitate ambelor părţi de a propune probe instanţei.

52. De asemenea, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire administrativă ori penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii, nu este în drept de a considera că vreo probă are o valoare probantă dinainte stabilită.

53. În acest sens instanţa constată că, agentului constatator i-a fost acordată posibilitatea de a prezenta probele care au stat la baza întocmirii procesului-verbal, însă acesta nu a făcut dovada contrarie celor enunţate.

54. La fel, instanţa evidenţiază că forţa probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul (*cauza Bosoni v. Franţa, hotărârea din 07 septembrie 1999*).

55. Prin urmare, reprezentantul agentului constatator nu a prezentat instanţei careva probe admisibile, concludente şi pertinente în corespundere cu prevederile art. 425 Cod contravenţional, ce ar susţine faptele constatate în procesul-verbal şi ar combate argumentele contravenientului precum că nu a comis nici o încălcare, în aceste împrejurări instanţa are dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse.

56. Ca urmare a celor sus menţionate, instanţa concluzionează că la materialele cauzei nu este material probator care ar putea fi pus la baza unei acuzări legale şi întemeiate, respectiv, vinovăţia contravenientului Izman Veaceslav în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional nu a fost probată.

57. De asemenea, instanţa reţine că, în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul verbal de contravenţie contestat de către contravenient, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul *in dubio pro reo*.

58. Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentul potrivit principiului *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional şi, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

59. Pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţie, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

60. În consecinţă, în şedinţa de judecată nu a fost probat faptul primirii nici a bunurilor materiale invocate nici a mijloacelor financiare în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, incriminat contravenientului Izman Veaceslav.

61. Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.

62. În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul contravenţional în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

63. Astfel, instanţa apreciază că, potrivit dispoziţiilor legale menţionate pe parcursul raţionamentelor şi în baza probelor pertinente, utile şi concludente administrate, contestaţia este întemeiată şi, în consecinţă, urmează a fi admisă, cu anularea sancţiunii aplicate.

În baza celor expuse *supra* şi în conformitate cu art. art. 395, 445, 448, 461 Cod Contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

A admite contestaţia depusă de avocatul Sergiu Brînză în interesele lui Izman Veaceslav.

A anula procesul verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare seria/nr. MAI06 499047 din 11 aprilie 2025 prin care Izman Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţieiprevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravenţional şi încetează procesul contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

Copia hotărârii de expediat petiţionarului şi agentului constatator pentru informare.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Tatiana BIVOL**